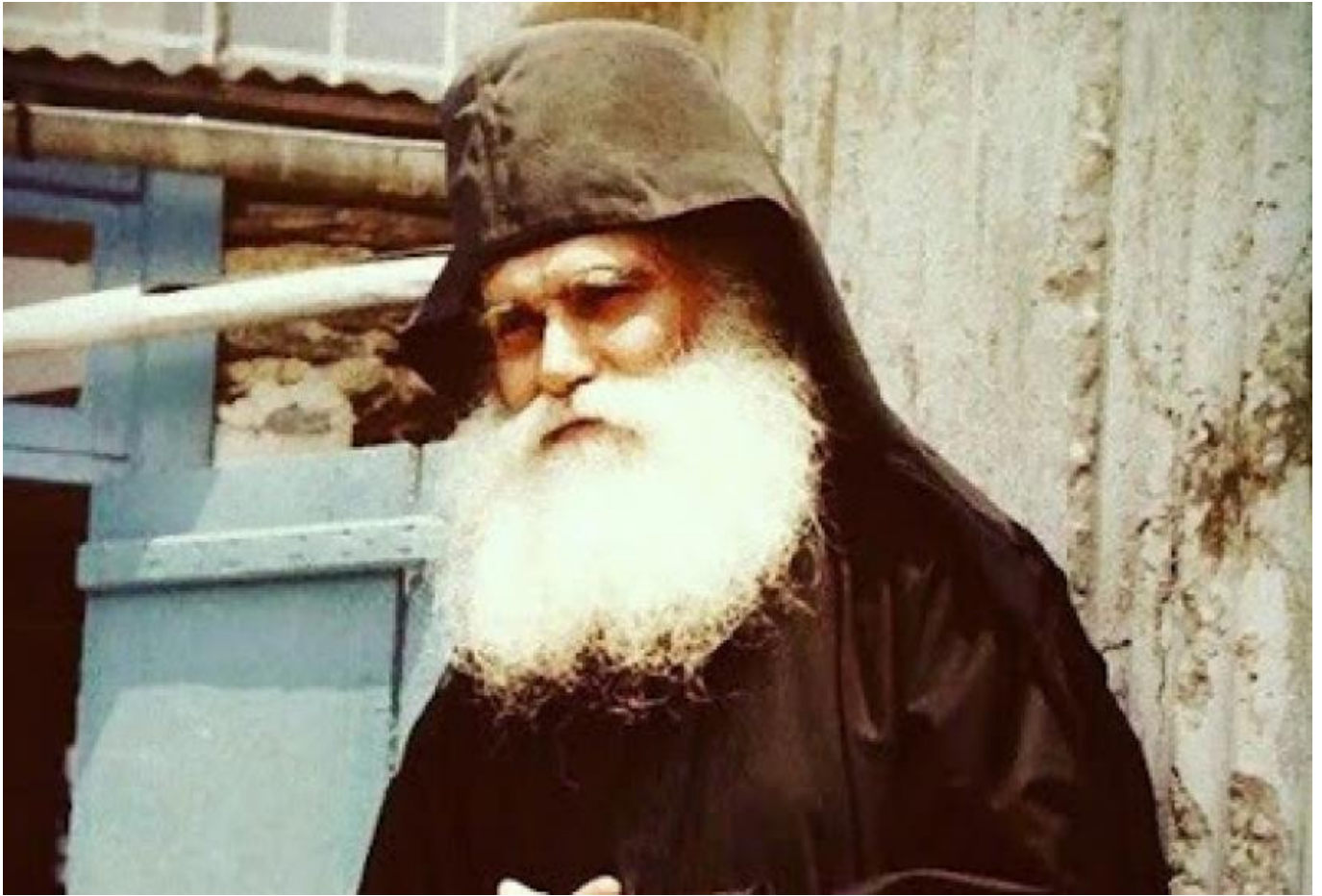

“Τίποτες, ούτε ένα σκουλήκι δεν είσαι”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἐρώτησα πολλές φορές καὶ τὸν γερο-Ἰωσήφ πῶς ἔφτασε σ’ αὐτὴ τὴν κατάσταση. Λέει: «Νὰ σοῦ πῶ. Ἐβάθυνα τόσο πολὺ στὸ «γνῶθι σαυτόν». Τί εἶσαι σύ; Τίποτες, οὔτε ἓνα σκουλήκι δὲν εἶσαι. Τίποτε. Ἦρθε ἡ χάρις, σὲ σήκωσε, ἔγινες ἄγγελος· ἔφυγε ἡ χάρις, ἐγύρισες ἐν αὐτῷ». Ναί, ἀλλὰ δὲν μοῦ λές, πῶς μποροῦμε νὰ προσελκύσουμε τὴ χάρη;

Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ εἶναι ὁμαλός, ἡσύχιος ὁ νοῦς, ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται. Δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν πειρασμό, ἂν σᾶς ἐπιτεθεῖ ἢ ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τοῦ συνασκητοῦ σας, τοῦ συγκοινοβιάτου σας. Ἐσὺ ὁ ἴδιος θὰ γίνεις αἷτιος τῆς σωτηρίας σου, ἐσὺ ὁ ἴδιος θὰ γίνεις αἷτιος τῆς ὅχι σωτηρίας σου, ἀπὸ ἐσένα ἐξαρτᾶται. Ὅταν ἐσὺ θέλεις τὴ σωτηρία σου καὶ βιάζεις τὸν ἑαυτό σου, ὅλα κατ’ εὐχὴν ἔρχονται.

Εἶναι παρατηρημένο ὅτι, στὶς πρώτες ἡμέρες ποὺ ἐρχόμεθα στὸ κοινόβιο, ἔχουμε ζῆλο σὰν τὸν Ἀθωνα. Αὐτὸς ὁ ζῆλος προσέξτε νὰ μὴ σᾶς ἐξασθενήσει, νὰ μὴ

σβήσει· διότι τότε είναι ὄχι καλά. Μπορεῖς αὐτὸ τὸν ζῆλο νὰ τὸν αὐξήσεις, νὰ τὸν μεγαλώσεις; Ἄξιός ἐπαίνου εἶσαι. Πρόσεξε ὅμως μήπως αὐτὸς ὁ ζῆλος, ἐννοῶ ζῆλο εἰς τὴν ὑπακοή, εἰς τὴν εὐχή, εἰς τὴν αὐτομεμψία, ἄγρυπνος στὴν ἀκολουθία, μὴ σὲ πάρει ὁ ὕπνος, στὸ δωμάτιό σου· νὰ ἐπιβλέπεις τὸν ἑαυτό σου, ὅλα αὐτὰ θεωροῦνται ζῆλος. Ἄν ὁ ζῆλος ψυχρανθεῖ, τότε δὲν βαδίζεις καλά. Γι' αὐτὸ διόρθωσε τὸν ἑαυτό σου, νὰ μὴν ψυχρανθεῖ αὐτὸς ὁ ζῆλος, αὐτὴ ἡ θερμότης.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ